

Lhh

Napvilágot látott a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár nagy „ikonográfiája”, amely a Budapestre vonatkozó képek legteljesebb forrása már ma is, s még inkább az lesz az összes kötet megjelenése után. (És mint ilyen a világon alighanem egyedülálló dokumentációs vállalkozás.)

Csaknem ezer oldalon 31 978 tétel, azaz látkép, épületkép, szobor és temető meg egyéb pest-budai vagy budapesti vonatkozású látnivaló ábrázolásának lelőhelye, kigyűjtve megszámlálhatatlan könyvből és folyóiratból, az Acta Historiae Artium Academiae Scientiarum Hungariae-től A zenéig. A vállalkozásról irányítója, dr. Berza László hirt adott lapunkban néhány éve. Most, a megjelenéskor, hadd hívjuk fel képösszeállításunkkal arra a figyelmet, hogy ebben a gyűjteményben nemcsak a híres régi „veduták” szerepelnek, hanem az egykori zszurnalizmus hatásadásától nem mentes, de mai szemmel bájosan korfestő emlékei is...

Sz. A.

Irredenta szobrok ledöntése (újságfotó 1945-ből)

Faragják a Gellérthegy műszikláit – illusztráció Porzó (Ágai Adolf) Budapest-történeti könyvritkaságából

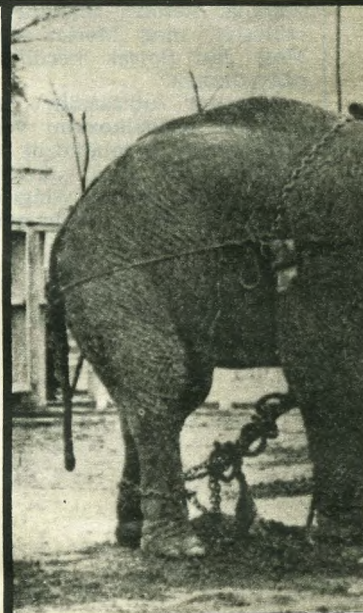
A Feneketlen-tó a 60-as években, mikor még éltek benne a halak

A híres-romantikus Pekáry-ház a volt Király utcában (Rohbock rajza)

Budapest története képekben 1493~1980

Sziám, az állatkert vad elefántja a 20-as években

Római bokszolók mozaikon

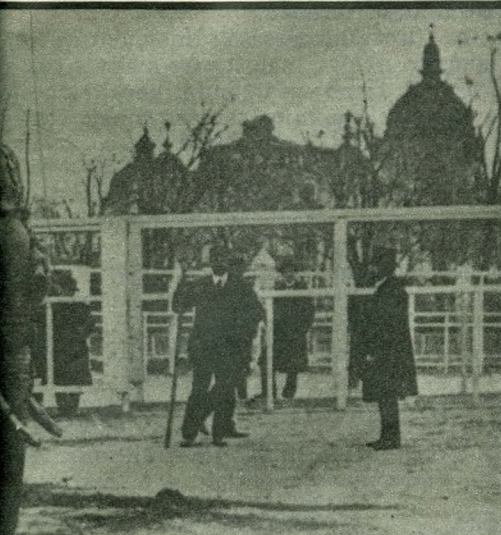
A „bolhapiac” rokonértelmű szavává lett Teleki tér

Ahol Nemecek „megfürdött”: a Fűvészkert tava

És sokkal szelídebb erdélyi menyecskék (a sajtó akkori nyelvén: „székely virágok”), a nagyobb hatás kedvéért a krokodilmedence mellett fényképezve

KÉKESDY KÁROLY REPRODUKCIÓI

(Szendy Károly polgármester költségvetését exponéjában nagy sajnálattal közölte, hogy a nagyforgalmú Üllői-út állatének kiszélesítése miatt az útvonalon a Kálvin-térről a Körútig a fákat kivágják.)

ÜLLŐI-ÚTI FÁK

Az ég legyen tündérek,
Üllői-úti fák.
Borítsa lombos fejetek
szagos, virágos fergetek,
ozor lehelő virág.
Ti adtatok kedvet, tusát,
ti voltatok az ifjúság,
Üllői-úti fák.

Másoknak is így nyíljatok
Üllői-úti fák.
Szívjék az édes illatot,
a balzsamot, az alkatot
az est óráin át.
Ne léssék a bő cipruvát
biggyják örök az ifjúság
Üllői-úti fák.

Maldoklik a sárgult határ,
Üllői-úti fák.
Nyugszik a kedvem napja már,
a szél búsán dudolva jár,
s mögöl minden csirét,
Hova repül az ifjúság?
Felejtek, bús lombú fák,
Üllői-úti fák.

KOSZTOLANYI DEZSŐ

Íme, az Üllői úti fák – akkoriban épp ki akarták vágni őket (1940)